

Sygn. akt III CZ 43/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo-Usługowego K.
P. W., M. T. sp. j. z siedzibą w K.

przeciwko Skarbowi Państwa-Prezydentowi Miasta K.

o ustalenie niezasadności wypowiedzenia opłaty za użytkowanie wieczyste,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 listopada 2014 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 15 maja 2014 r.,

1. oddała zażalenie,

**2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) zł
tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego
w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną powoda Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo-Uslugowego K. P. W., M. T. spółki jawnej z siedzibą w K. wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 19 grudnia 2013 r. wydanego w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta K. o ustalenie niezasadności wypowiedzenia opłaty za użytkowanie wieczyste, uznając skargę za niedopuszczalną.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że sprawa o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste jest nieuzasadniona, bądź jest uzasadniona w innej wysokości, jest sprawą o prawa majątkowe i podlega ograniczeniu przewidzianemu w art. 398² § 1 k.p.c., a więc jest dopuszczalna wówczas, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 50.000 zł. Ponieważ powód jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazał kwotę 2.037 zł, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu na podstawie art 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powód odwołał się do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1998 r., I CKN 591/98, z którego, zdaniem skarżącego, wynika dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawie o ustalenie, bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Skarżący powołując wyrok Sądu Najwyższego 13 października 1998 r., I CKN 591/98 (nie publ.), zgodnie z treścią którego w sprawie o ustalenie niezasadności podwyższenia opłaty za użytkowanie wieczyste, a zatem w sprawie przedmiotowo analogicznej do sprawy niniejszej, kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, nie dostrzegł, że pogląd ten został wypowiedziany w poprzednio obowiązującym stanie prawnym, na tle przepisów o kasacji, sprzed zmiany dokonanej ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz

ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554). Na gruncie jednoznacznego, aktualnie obowiązującego uregulowania wynikającego z art. 398² § 1 k.p.c., jest to pogląd nieaktualny.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., ograniczenie dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (niższą niż pięćdziesiąt tysięcy złotych) odnosi się do spraw o prawa majątkowe. Sprawą o prawa majątkowe jest sprawa, w której rozstrzygnięcie sądu ma bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Może to być nie tylko sprawa o spełnienie świadczenia, lecz także o ukształtowanie albo ustalenie prawa lub stosunku prawnego, jeżeli dotyczy to stosunku prawnego o charakterze majątkowym. W sprawie o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste jest nieuzasadniona albo jest uzasadniona w innej wysokości sąd rozstrzyga o wysokości świadczenia użytkownika wieczystego wyrażonego w pieniądzu, jest to więc niewątpliwie sprawa o prawa majątkowe, a zatem podlega ograniczeniu przewidzianemu w art. 398² § 1 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2002 r., V CZ 110/02 oraz z dnia 8 listopada 2012 - nie publ.).

Z przedstawionych powodów zażalenie podlegało oddaleniu, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z § 6 pkt 3, § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).